

„Velns ir sakauts ienaidnieks”

Šī ir populāra doktrīna. Tā tiešām dod iemeslu daudz priecāties. Bet satraucošais ir tas, ka ļauj tam mūs vest pie nepareiziem secinājumiem, piemēram: „Tādēļ, ka velns ir sakauts, viņš nevar mani aizskart,” jeb „tā kā velns ir sakauts, man ar viņu nav jācīnās.”

Šāda domāšana ved pie nepareizas drošības sajūtas un nolaidības lūgšanās. Tā efektīvi iztukšo lūgšanu sapulces, tādēļ velns to mīl. Paraudzīsimies, ko patiesībā nozīmē teikt, ka velns ir sakauts ienaidnieks. Mums skaidri jānošķir Kristus un mūsu attiecības ar velnu. Tās nav viens un tas pats. Jēzus cīņa ar velnu ir beigusies, mūsējā nē.

Jēzus sastapās ar velnu Savas kalpošanas sākumā. Velns zināja, ka Dievs prasa nevainojamu Jēru, lai tiktu izpirkts cilvēka grēks. Ja velns varētu panākt, ka Jēzus grēkotu tikai reizi, tad būtu Viņu diskvalificējis. Bet Jēzus dzīvoja bezgrēcīgu dzīvi un sakāva velnu. Un tagad ir tādi, kuri apgalvo, ka velns Jēzum bija nieka lieta. Tie saka, ka Jēzus pret velnu ir kā zilonis pret odu. Patiesām, kad Tas Kungs izmeta velnu no debesīm, tas beidzās kā zibens uzliesmojums (Lūk. 10:18). Tomēr, kad Jēzus nāca uz zemes un uzņēmās mūsu cilvēcību, Viņš devās cīņā *grēcīgās miesas veidā*. Viņš atteicās izmantot Savu dievišķumu, lai lietas atvieglotu. Tādēļ Jēzus sabruka zem krusta smaguma un Viņam bija daudz jālūdz. Šajā stāvoklī Viņš tapa kārdināts visās lietās, kur mēs. Patiesībā Jēzus cīņa bija lielāka, jo, ja velns būtu uzvarējis, visi cilvēki ietu ellē.

Īstenībā Jēzus cīņa bija tik smaga, ka tā lika svīst asins sviedrus. Viņam vajadzēja eņģeli, lai tiktu tai cauri, un pie krusta Jēzus sauca: *Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu esi Mani atstājis?* Tad Jēzus teica: *Viss piepildīts!* Un ieguva uzvaru pār grēku un nāvi. Jēzus katru dienu cīnījās ar vislielāko, visspēcīgāko ienaidnieku, kāds jebkad bijis, ar šīs pasaules kungu (Ef. 2:2). Viņš to izdarīja. Un tādēļ, ka Viņš to izdarīja, tu to spēj izdarīt. Bet, mans draugs, tu to nepaveiksi, ja arī pats nedosies cīņā. Un šīs cīņas centrā ir lūgšana. Tāpat kā Jēzus to nespēja bez lūgšanas, arī tu to nevari.

Lai arī Jēzus notiesāja velnu iet ellē, šī sprieduma izpilde vēl tiek gaidīta. Un šī ir tā problēma. Sātans vēl nav gājis nāvē. Viņš vēl nav pat aiz restēm. Viņš ir noziedznieks, bet brīvībā. Pēteris izteica šo brīdinājumu: *Esiet skaidrā prātā, esiet modrīgi! Jūsu pretinieks velns staigā apkārt kā lauva rūkdams un meklē, ko tas varētu aprīt* (1. Pēt. 5:8).

Kādēļ būt skaidrā prātā un modrīgiem? Kāpēc velns joprojām var aprīt cilvēkus, ja viņš ir sakauts? Uzmosties! Tas vien, ka Jēzus velnu sakāva, vēl nenozīmē, ka tu viņu esi sakāvis. Atkārtoju, Jēzum cīņa ir

beigusies, bet ne tev. Cik daudz jaunatgriezto neiztur pat nedēļu un atgriežas atpakaļ pasaulē! Viena no velna delikatesēm ir mielošanās ar jaunajiem jēriem. Cik daudzi netiek līdz savai pirmajai lūgšanu sapulcei! Cik daudzi nekad neliecina vai nemanto kādu dvēseli Kristum! Cik daudz mācītāju iekrīt laulības pārkāpšanā, naudas skandālos un lepņībā!

„Velns vairs mani nevar ievainot, jo viņš ir sakauts ienaidnieks.” Nepareizi! Daži no jums neredz, ka viņš *nav* sakauts, kamēr jūsu bērns ir stāvoklī vai narkotiku atkarībā. Un šeit jums ir laba pārbaude: ja velns ar jums necīnās, tas nozīmē, ka esat jau viņa nometnē. Ģenerālis nešauj uz saviem paša karavīriem.

Vēlreiz – ja jūsu baznīcu svētdienās pilda prieka skaņas par to, ka velns ir sakauts, bet cilvēki nedēļas laikā neparādās uz lūgšanām, jūsu dievnams nav nekas cits, kā skanoša vara vai šķindoša zvārguļa vieta. Jēzus cīņa ir beigusies, jūsējā nē.

„Tādēļ, ka velns ir sakauts, viņš nevar mani aizskart.” Nepareizi! Velns aizskāra Jēzu, viņš To vajāja. Viņš Jēzu aizveda uz augstu kalnu un dievnama jumta galā, cenšoties noķert valgā. Jā, kurš kuru paņēma? Sātans iegāja Jūdā pie vakarēdiena galda, viņš iesēja šaubas Toma prātā. Kas tev liek domāt, ka velns nenāk pēc tevis un citiem Dieva ļaudīm? Vai mūsu Kungs mums nav teicis *lūgt bez mitēšanās* un ka Viņa nams taps saukts par lūgšanu namu? Ak, kā velnam patīk šī doktrīna, jo tā ir līdzeklis, kā sakaut draudzi. Ja viņš varēs panākt, ka cilvēki sanāk kopā slavēšanas dievkalpojumos uz lūgšanas sapulču rēķina, viņš to darīs.

Ja tev vēl ir šaubas, ka cīņa joprojām turpinās, ka tev jāstājas cīņā un ka tu esi karavīrs, nevis pieņem saules peldes, izlasi šo:

Tādēļ priecājieties, debesis un kas tur mājā! Vai zemei un jūrai! Jo velns nonācis pie jums lielās dusmās, zinādams, ka tam maz laika atlicis (Atkl. 12:12).

Es zinu, ka pēc manas aiziešanas pie jums iebruks plēsīgi vilki, kas nesaudzēs ganāmo pulku (Ap. 20:29).

Jo ne pret miesu un asinīm mums jācīnās, bet pret valdībām un varām, šīs tumsības pasaules valdniekiem un pret ļaunajiem gariem pasaules telpā. Tāpēc satveriet visus Dieva ieročus, lai jūs būtu spēcīgi pretī stāties ļaunajā dienā un, visu uzvarējuši, varētu pastāvēt (Ef. 6:12,13).

Šī ir tava cīņa! Skaties, kas mums palīdzēs sakaut velnu:

1. *Kristus var uz visiem laikiem izglābt tos, kas caur Viņu nāk pie Dieva, vienmēr dzīvs būdams, lai tos aizstāvētu* (Ebr. 7:25). Lai arī Jēzus ir izcīnījis Savu vainagu, Viņš tagad mums palīdz izcīnīt savējos. Viņš vienmēr nepārtraukti tev palīdz. Kāds kaujas gara pastiprinātājs!

2. *Stājieties pretim velnam, un viņš bēgs no jums* (Jēk. 4:7). Šī ir gan pavēle, gan apsolījums: paklausī pavēlei un saņem apsolījumu. Jēzus teica sātanam, kas bija satvēris Pēteri: *Atkāpies no Manis, sātan!*

(Mat. 16:23.) Izmanto šos pašus vārdus un klieudz, ja vari. Velns aizgāja no Pētera, Pēteris nepadevās. Viņš sekoja Jēzum uz apskaidrošanas kalnu. Tā ir vieta, kur tu nokļūsi, ja stāsies pretim velnam.

3. Jēzus bieži lūdza. Nesaki, ka svarīga ir lūgšanas kvalitāte, ne kvantitāte. Tu to neesi saņēmis no Jēzus, ne no Viņa mācekļiem, ne no kāda Dieva svētā. Uzvarošu svēto kopējs raksturojums ir šis: „Celies agri no rīta, lai lūgtu” un „lūdz visu nakti”.

4. *Savas domas vērsiet uz augšu, ne uz zemes lietām* (Kol. 3:2). Jo mazāk vietas savā prātā atstāsi pasaules lietām, jo vairāk veltīsi sevi Dieva lietām, jo vairāk dzīvā ūdens plūdīs no tevis.

5. *Esiet priecīgi vienumēr. Par visu esiet pateicīgi! Jo tāda ir Dieva griba Kristū Jēzū attiecībā uz jums* (1. Tes. 5:16,18). Pirmais solis uz izvirtušu prātu un atkritēja sirdi ir nepateicība: *Jo, zinādami Dievu, viņi to nav turējuši godā kā Dievu un Viņam nav pateikušies, bet savos spriedumos krituši nīcības gūstā un savā sirds neprātā iegrīmuši tumsā* (Rom. 1:21).

Mans draugs, Kristus ir drošībā debesīs. Viņš ir ārpus velna piekļuves zonas. Tu neesi, vēl neesi. Cīnies!